

PRŮMKAŘINY

II. číslo 2013/14

prosinec

Téma

Vánoce

Hry

Recenze Assassin's creed 4

Subkultura

Otaku

třída B4.I uvádí

MATURITNÍ PLES

SPŠ a VOŠ PÍSEK

hands in the air like we don't care

ZAHRAJÍ:

ZAKÁZANÝ OVOCE

RIVERSIDE PROJECT /UHELNA/

WHEN IT RAINS /UHELNA/

ELIZABETH

SAXOKID

předprodej: 99,-

na místě: 119,-

17. 1. 2014 od 18.00

KD PÍSEK

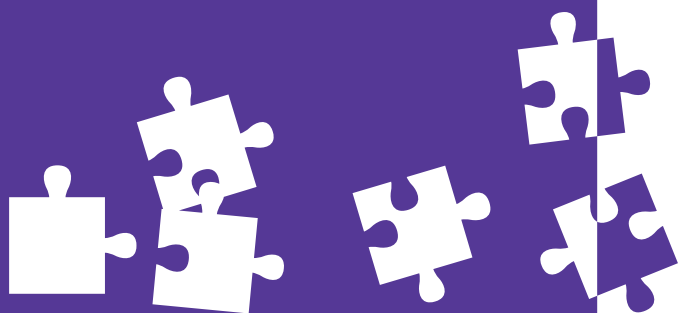
Redakční rada

Vítejte u Průmkařin a jejich čtvrtého a posledního čísla v tomto kalendářním roce. Opět jsme si pro vás připravili recenzi, pro změnu na novou hru Assassin Creed 4, která se vývojářům také povedla. Začátkem listopadu proběhl Den otevřených dveří, akce určená především pro současné devátáky, a náš fotograf Michal Matlach si dal tu práci a vybral nejlepší a nejpovedenější fotky z celého dne. Nechybí vtipné články, příběhy a v subkultuře se pro tentokrát od poníků přesuneme k Otaku. V Průmkařinách se tedy máte na co těšit a užijte si zasloužené volno. Za celou naši redakci vám přejeme krásné prožití svátků, hodně dárků a ať se v lednu opět všichni sejdeme tak jako každý rok.

Barbora Chválová

Obsah

Co se dělo a bude dít	4
Den otevřených dveří	
Téma	8
Vánoce	
Hry	12
Recenze Assassin's creed 4	
Subkultura	14
Otaku	
Trochu toho počtení	14
Óda na šéfredaktora	14
Zamyšlení: kulturní akce	15

Co se dělo

- 7. 11. - První technický workshop pro žáky ze ZŠ
- 8. 11. – Maturitní ples C4.E
- 9. 11. – Regionální kolo robotické soutěže FLL
- 11. 11. – Den otevřených dveří na SPŠ a VOŠ Písek
- 11. 11. – Prezentace středních škol v Kulturním domě v Písku
- 11. 11. – Návštěva kina Portyč – film Ve stínu – A1.E, B1.I, C1.E, A2.E, C2.E a C3.E
- 13. 11. – Návštěva knihovny – B1.I
- 18. 11. – Přednáška firmy iZEN – „Představení profese ICT“
- 19. 11. – Exkurze do Prahy – V1, V2 a V3
- 25. 11. – Návštěva Prahy – prohlídka Národního divadla, Neviditelná výstava na Novoměstské radnici, večerní představení v Divadle v Dlouhé – D4.E
- 28. 11. – Lingvistická olympiáda
- 4. 12. – JETE – A2.E
- 4. 12. – Přednáška firmy iZEN pro studenty VOŠ – „Cloud computing“
- 5. 12. – Druhý technický workshop se ZŠ
- 5. 12. – Mezinárodní soutěž ve fyzice
- 6. 12. – Třídní schůzky rodičů
- 6. 12. – Přednáška firmy iZEN – „Technologie datových center“
- 12. 12. – Divadelní představení Audience – všechny 4. ročníky
- 13. 12. – Olympiáda z českého jazyka
- 16. 12. – Zkouškové období pro třídu V3

Co se bude dít

- 20. 12. – po 6. vyučovací hodině končí vyučování
- 23. 12.–5. 1. – Vánoce a prázdniny
- 13. 1. – Den otevřených dveří
- 13. 1. – Exkurze do partnerské firmy Rohde&Schwarz ve Vimperku pro žáky z partnerských ZŠ v rámci projektu OP VK "Inovace výuky v Písku a okolí"
- 13. 1.–30. 1. – Zkouškové období tříd V1 a V2
- 13. 1.–14. 2. – Odborná praxe V3
- 15. 1. – Přednáška pro 4. ročníky organizovaná ČVUT a ROHDE&SCHWARZ Vimperk
- 17. 1. – Maturitní ples B4.I
- 27. 1. – Pololetní pedagogická rada
- 30. 1. – Rozdávání opisů pololetních vysvědčení (konec vyučování po 6. vyučovací hodině)
- 31. 1. – Pololetní prázdniny
- 7. 2.–14. 2. – Lyžařský výcvikový kurz – třída C1
- 10. 2. – Den otevřených dveří
- 14. 2. – Maturitní ples A4.S
- 14. 2.–21. 2. – Lyžařský výcvikový kurz – třída A1
- 21. 2.–28. 2. – Lyžařský výcvikový kurz – třída B1
- 24. 2.–7. 3. – Odborná praxe A2
- 3. 3. – Den otevřených dveří
- 10. 3.–16. 3. – Jarní prázdniny
- 17. 3.–28. 3. – Odborná praxe B2
- 31. 3.–11. 4. – Odborná praxe C2

MATURITNÍ PLESY OSTATNÍCH ŠKOL:

- 20. 12. – Maturitní ples Gymnázia Písek – třídy 4.B a 6.F
- 11. 1. – Maturitní ples Střední odborné školy Blatná
- 21. 2. – Maturitní ples SZeŠ Písek – třídy 4.A a 4.B

Den otevřených dveří

V pondělí 11. listopadu proběhl na škole Den otevřených dveří. Do školy jsem šel ráno zvědavý na to, kolik zájemců a případně i budoucích žáků školu navštíví a jak bude prezentace školy vypadat. První věc, která mě zaujala hned na začátku, byly kupodivu balónky. Ano, modrobílé balónky s logem školy, které by jinak asi působily normálně i když "reprezentativně", ale v prázdných a tmavých prostorách šaten vypadaly přinejmenším zajímavě.

Jakmile bylo vše nachystáno a připraveno, mohl DOD konečně přesně v 9 hodin začít. Někdo

rozdával informační letáčky, někdo pomáhal v dílnách, další v přednáškovém sále. Každý se zkrátka snažil uchazeče přesvědčit, aby se rozhodli pro naši školu. Můj úkol byl jednoduchý - reprezentovat školní časopis (což nakonec nebylo vůbec tak jednoduché, jak jsem si zpočátku myslel). Zájemců přišlo více, než jsem očekával. Byl pro ně ostatně připraven široký program: poslech písniček a rébusy v rámci cizích jazyků, úlohy z matematiky a chemie, z českého jazyka, fyzikální experimenty, programování robotů, 3D modelování, tvorba grafiky, konfigurace PC apod. a mohli vyplnit anketu nebo se zúčastnit celodenní soutěže.

Zajímavou a netradiční částí programu byla i školní kapela, která byla vytvořena a s přestávkami hrála téměř celou dobu (a kvůli které mi pak některé hity zněly v hlavě ještě další den). Zaujala ale spíše rodiče než žáky. Po rušném dopoledni nastal útlum a po zbytek dne už tolik lidí nepřišlo. Kapela hrála dál, jinak byl ale po celé škole klid a nic moc se nedělo.

Pokud bych měl tento den ohodnotit, řekl bych, že byl rozhodně vydařený. Budoucím středoškolákům ukázal, že průmyslovka má rozhodně co nabídnout.

Více na našem FB www.fb.com/Prumkariny

Vánoce

Něco málo o českých Vánocích
a vánočních zvycích

Vánoce

Období Vánoc začíná první adventní nedělí, ta není dána stálým datem, ale začíná vždy čtyři týdny před Štědrým dnem. Vánoce jsou svátkem narození Páně a od roku 354 jsou oficiálně uznány jako křesťanské.

Připomínají narození Ježíše Nazarethského, dle Nového Zákona narozeného v Betlémě. Bohužel přesné datum nám není známo. Narození Ježíše se datuje k roku 1 n. l. (ten označuje jeho narození, tou dobou rok jako časová jednotka ještě neexistoval) od vrcholného středověku. Poslední studie však ukázaly, že Ježíš se narodil spíše kolem roku 4 př. n. l. Dne 25. prosince se slaví

narození Ježíše Krista. V době sčítání lidu v římské říši se prý odebral Josef z Nazaretha do judského Betléma, aby se tu zaregistroval s Marií, která v té době čekala dítě. "Když tam byli, naplnily se jí dny, kdy měla porodit. I porodila syna a položila jej do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo..." (Luk 2,1-7). Tak se narodil dlouho očekávaný a předpovídaný Boží syn, jehož jedním ze

jmen je "Emmanuel" = "Bůh s námi". Doba přípravy na Vánoce se nazývá "ADVENT". Toto označení pochází z latinského slova "adventus", což znamená příchod. Myslí se zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista.

Tradičním zvykem je, že na první adventní neděli se zapálí první svíčka z adventního věnce. Adventní věnec si buď doma vyrobíme a ozdobíme podle svého, nebo ho koupíme v květinářství. O druhé adventní neděli se zapálí k první svíčke ještě druhá, za týden další a před štědrým dnem ta poslední. Ale to snad každý, kdo aspoň trochu dodržuje vánoční

zvyky a tradice, moc dobře ví. Vedle zapalování svíček a zdobení našich domovů ale ještě na začátku adventu maminky začnou „plašit“. Už se totiž začíná péct cukroví. Určitě většina z vás zbožňuje pečení ani ne tak proto, že by vás to bavilo, ale proto, že se tak trochu „motáte“ v kuchyni a ujídáte maminkám syrové těsto nebo už hotové upečené cukroví. Nejlepší je, když se spousta kousků nepovede. To se potom musí sníst, vidíte?

A jak tak plynou čtyři předvánoční týdny, cukroví přibývá, dárky se nakupují, peníze ubývají a už se chystá stromeček. Ti z vás, co mají mladšího sourozence, který ještě věří na Ježíška, strojí stromeček potají, když bráška nebo sestřička spí. Přece musí mít druhý den překvapení a pocit, že stromek opravdu přinesl Ježíšek. A když už se ráno vzbudíme a je 24. prosince, tak nás čeká výborný vánoční oběd. Ten si však dá jen ten, který nemá tu vůli nepapat. K jeho smůle pak ale neuvidí zlaté prasátko. (A třeba bude mít i ty velké zahnuté zuby nahoru). Na co se ale nejvíc všichni těší, je připravování a především pojídání štedrovečerní večeře. Na slavnostně prostřeném stole nesmí chybět rybí polévka a bramborový salát s kaprem. A ti zhýčkaní, co nejí ryby, mají zkrátka nějaký ten řízek. Někteří ještě na štedrý den lijí olovo, rozkrajují jablka, dávají šupiny pod talíř, pouští lodičky, hází střevíc nebo dodržují i jiné domácí zvyky.

Po večeři zazvoní zvoneček, okno je dokořán, protože tam právě snesl Ježíšek spoustu balíčků, a všichni se řítí ke stromečku pro dárky. Znějí vánoční koledy, stromek je rozzářený a každý je najednou šťastný a veselý a září stejně jako všechno kolem.

A kdyby někteří z vás zapoměli, jak správně dodržovat tradiční vánoční zvyky, připravili jsme pro vás návod.

Lití olova

Nad plamenem se v kovové nádobce (nejlépe ocelové) rozzhavi kousek olova až k bodu tání. Připravte si nádobu s vodou a tekoucí olovo do ní opatrně ale naráz vlijte. Vznikne tak odlitek velmi abstraktních tvarů. Přítomní se pak snaží rozpoznat, čemu nebo komu je odlitek podobný. Podle tvaru se pak usuzuje, co koho čeká. Olovo má nízký bod tání a jde to snadno.

Šupiny

Pod talíře se štedrovečerní večeří se dává několik kapřích šupin, které mají přinést všem po celý rok dostatek peněz. Střevíc Svobodné dívky házejí střevícem přes hlavu. Obrátí-li se bota patou ke dveřím,

zůstane děvče ještě doma. Obrátí-li se špička střevíčku ke dveřím, dcera by se měla provdat a opustit rodné hnízdo.

Půst Na Štedrý den se v některých (a ve všech věřících) rodinách zachovává až do večera přísný půst. Dětem, které se nemohou dočkat, se slibuje, že vydrží-li nejíst, uvidí zlaté prasátko. Ke společné večeři se zasedá, když vyjde první hvězda.

Krájení jablka

Po štedrovečerní večeři se nožem přepůlí jablko. Řez veďte kolmo ke stopce. Obě poloviny se všem ukážou a záleží na tom, jaký tvar má vnitřní část s jádry. Pokud vypadá jako pěti nebo vícecípá hvězda, sejdou se všichni za rok ve zdraví. Pokud má tvar kříže, je čtyřcípá, pak někdo z přítomných těžce onemocní, nebo zemře. Tohoto zvyku se není třeba bát. Vybírejte zdravé, velké jablko. A nezapomeňte – od štedrovečerní večeře se nevstává!

Pouštění lodiček

Připravte si lavor s vodou a staré vánoční svíčky (viz dále). Rozpůlte několik vlašských ořechů a do prázdných polovin jejich skořápek připevněte nakapaným voskem po jednom úlomku vánoční svíčky. Svíčky lámejte na kousky cca 2,5 cm dlouhé. Příliš dlouhé svíčky by převrhly skořápku. Lodičky se zapálenými svíčkami se nechají plout po vodě. Pokud vaše lodička vydrží nejdéle svítit a nepotopí se, čeká vás dlouhý a šťastný život. Pokud se vaše lodička drží při kraji nádoby, budete se celý rok držet doma. Jestliže lodička pluje ke středu nádoby, vydaté se do světa.

Svatý Štěpán

Kdo to vlastně byl svatý Štěpán? A proč tento svátek 26. prosince slavíme?

Byl jedním ze sboru sedmi jáhnů první křesťanské komunity v Jeruzalémě. Podle Skutků apoštolů neohroženě hovořil o vzkříšení Ježíše Krista. Za tvrzení před synedriem, že jsou židé vinni Ježíšovou smrtí a že Ježíš je roven Bohu, byl Štěpán odsouzen k smrti ukamenováním.

Na svatého Štěpána odcházeli čeledíni a děvečky ze služby. Na odchod dostali zvláštní koláč tvořený třemi spletenými prameny a ozdobený ořechy, rozmarýnem a pentlemi.

26. prosince se chodilo také koledovat. Koledníci přáli do nového roku hodně zdaru a štěstí. Všude byli vítáni a za

odměnu dostali ovoce a drobné mince.

Pozn. redakce – synedrium – židovská velerada.

Svatá Lucie

Vždy 13. prosince slaví svůj svátek všechny Lucie. Jak to ale bylo se svatou Lucií, si teď pozorně přečtete.

Pocházela z bohaté a vznešené rodiny. Svůj majetek, ale rozdala chudým a rozhodla se pro panenský život. Všechny nápadníky odmítala a podle legendy si jednou sama vypíchla oči, aby odradila jednoho z nápadníků. Za to jí Panna Marie obdařila ještě krásnějšíma očima. Odmítnutý pohanský muž ji udal jako křesťanku a Lucie byla odsouzena k prostituci ve veřejném domě. Tomu se ale bránila a tak jí bylo s'tato hrdlo.

Svatá Lucie je patronkou slepých, švadlen, přadlen, kočích, sklenářů a brousířů. Považuje se také za ochránkyni před čarodějnicemi. Bylo zvykem, že 13. prosince na svátek Lucie, chodili po staveních tzv. Lucky. Ty byly bíle oděny a kontrolovaly, zda má hospodyně doma správně uklizeno.

Adventní věnec

Čtyři adventní neděle před Vánoce se zapálí jedna svíčka na věnci. Věnec může být například z větví jedle nebo ze slámy. Tradiční barva věnce je červená a zelená. Červená upomíná na krev Kristovu. Obě barvy pak

symbolizují život. Jako ozdoba se používají také jablíčka, od času ráje jsou plody života.

Štědrovečerní večeře

Tento den se zachovává až do večera přísný půst. Ten, kdo vydrží, uvidí zlaté prasátko. K večeři se usedá, jakmile vyjde první hvězda. Pod talíře na prostřeném štědrovečerním stole se dávají kapří šupiny, které mají po celý rok zajistit dostatek peněz. Při večeři nikdo nesmí vstát od stolu, protože ten, kdo vstane, do roka zemře.

Vánočka

Dříve nazývaná jako húska nebo calta, někdy i jako pletanka, štědrovečernice, štricka, žemle. Velká vánočka se rozkrájela na závěr štědrovečerní večeře. Při pečení měla hospodyně zadělávat těsto v bílé zástěře a šátku, neměla by mluvit a při kynutí těsta by měla vyskakovat vysoko do výšky. Připálená nebo netržená vánočka věštila nezdár.

Vánoční rozhodnutí

Zcela netradičním a určitě zajímavým zvykem, o kterém jen málokdo ví, je rozkrajování knedlíků. Pokud se dívka nemohla rozhodnout mezi svými nápadníky, právě v adventním období napsala jejich jména na papírky a ty pak vložila do těsta na knedlíky. Jméno chlapce na lístečku z prvního rozkrojeného knedlíku patřilo tomu pravému.

Jmelí

Věřilo se, že jmelí chrání před ohněm a věšovalo se do domů, aby bránilo přístupu čarodějnicím a zlým duchům. Jmelí obecně má přinášet štěstí a má být darované.

Pravé vánoční svíčky

V obchodech dnes můžeme najít už od září snad úplně všechny možné světelné vánoční „ozdoby“. Od vcelku kultivovaných elektrických čirých svíček, přes barevné a blikající řetězy, svítící kouličky, zvonečky, nebo dokonce sněhuláky a šišky, přes zpívající a kývající se stromečky s očima (viz Snowboard'áci – těch se snad děti musí bát!) až po zavěšené a vkrádající se Santa Clause za okny našich domovů.

Ty pravé Vánoce ale můžete zažít s obyčejnými svíčkami. Koupíte je v drogeriích nebo ve stáncích. Jsou asi 6 mm tlusté, šroubovitě a dají se pořídit ve všech barvách. Tímto způsobem se dříve zdobily stromky jedině a místy se používají na vánoční stromeček ještě. Poezie Vánoc je s těmito svíčkami úplně jiná. Ale pozor! Nádherná atmosféra vánoční noci se může velmi rychle vytratit. Na

zapálených vánočních ozdobách přece jen plápolá otevřený oheň a nebezpečí požáru je poměrně značné, zvláště pohybují-li se v blízkosti stromku děti bez dozoru. Je také třeba svíčky vhodně umístit, aby se nemohly zapálit větve nad nimi. Svíčky se na stromek upevňují pérovou svorkou, na níž je malý držák svíčky a pod ním kroužek na odkapávající vosk. Stromeček se pak může ozdobit klasickým způsobem.

Silvestr pod palmami

Silvestr na Kanárských ostrovech? Proč ne? Spousta lidí si spojuje Silvestr se zimou, sněhem, lyžováním. Samozřejmě je to pochopitelné. Není nad to, když si na Silvestra pořádně zalyžujete a pak si dáte celí promrzlí čaj nebo grog s citrónem a půlnoc strávíte při pořádné koulavačce.

Ale proč si lidé myslí, že Silvestr nemůžou strávit při teplotách 28 až 30 stupňů někde na pláži u moře. Novým trendem totiž je odletět v zimě za sluníčkem. Mrazivé povánoční období na konci prosince a začátku ledna mnozí využívají k útěku do teplých krajů, aby na plážích třeba Kanárských ostrovů vystavili své tělo slané vodě a zhoubným slunečním paprskům.

Naplánujte si jedinečný den v roce úplně neobyčejně a s neobyčejnými zážitky. Dovolena v zimě přináší sice koupání ve studenější vodě než v létě, ale neuteče vám příjemné opalování a večerní zábava je rozhodně pestřejší. Vyberte si svou cestovní kancelář a nechte si naplánovat váš Silvestr. A pak si jen užívejte velmi netradičně poslední den v roce se svými přáteli.

Assassin's creed 4 - Black Flag

Dlouho jsem se na tuto hru těšil, ovšem když jsem začal hrát, zas tak nadšený jsem nebyl. Ze začátku jsem se musel dokonce přemlouvat, abych ji znovu zapnul. To se mi u žádného z předešlých dílů nestalo, a proto jsem byl trochu zklamaný. Naštěstí jsem se po krátké chvíli začal dost objevovat na pevnině a tam to začalo.

Začíná to už zasazením celého příběhu do místa a doby. Ocitáme se v roce 1715 v roli Edwarda Kenwaye, což je korzár, respektive pirát. To, co mne zde překvapilo, je fakt, že Edward vůbec asasín není, ani neví, že někdo takový existuje. Pouze jednoho asasína zabije a jeho oblek si přivlastní. Postupem času se seznamuje jak s Templáři, tak i s asasíny. Pro své pochmurné názory na život, kde mu jde jen o peníze, bude mít bohužel problémy s oběma stranami.

Samozřejmě i v tomto dílu máme možnost vylepšovat, nikoliv však barák či kolonii, ale vaši loď jménem "Kavka". Díky vylepšením máte větší pravděpodobnost zvítězit v bitvě, ať už větší životností, nebo vylepšením palebné síly.

Pokud se budeme dívat na grafiku, tak ta je podle mého názoru vcelku dobrá, ovšem krajina se tvůrcům hry povedla na výbornou! Ať už se pohybujeme na moři, souši či pod hladinou, všude najdeme něco, co nás nadchne. Je ovšem škoda, že na spoustu ostrůvků v moři se nedostaneme. Pak tam ovšem jsou ty menší, kde nalezneme truhlu a kopnutím ji vyloupíme, což se mi líbí zdaleka víc než například ve třetím dílu, kde jsme každou truhlu složitě odemykali.

Můj názor na tuto hru je jednoznačný. Měl jsem rád všechny díly a ani tento se nestane výjimkou, opět má malé mouchy, ale dají se s lehkým svědomím přehlédnout stejně jako i v ostatních dílech.

HODNOCENÍ :: 8/10

Otaku

Tato subkultura má kořeny v Japonsku, kde slovo „otaku“ mělo dříve velmi negativní podtón a označovalo člověka, kterého si můžeme představit jako počítačového geeka, velmi uzavřeného člověka, nebo člověka, který celé dny tráví sledováním anime (japonské kreslené seriály) a nebo čtením mangy (japonské komiksy). Hlavně rozšířením této subkultury do ostatních zemí se z Otaku stala subkultura velmi oblíbená, a to hlavně ve Španělsku.

V Česku na Otaku narazíte stále jen velmi zřídka, i když se tu šíří velmi rychle. Tady na otaku narazíte hlavně na srazech v Praze, Brně a Olomouci a na různých conech. Tito čeští otaku už nejsou nutně počítačové geekové, jak naznačoval původní význam. Do této subkultury se může zařadit každý, kdo má zájem jako

koukání na anime nebo čtení mangy a aktivně se jim věnuje.

Ale jak tomu bylo už v Japonsku, tak i v Česku nejsou otaku úplně dobře tolerováni. Každý otaku se jednou za čas setká s narážkou typu „Proč koukáš na ty japonské pohádky?“ nebo „Nekoukej na hentai!“. Důležité je říct, že anime nejsou jenom kreslené pohádky, za které můžeme označit anime typu Pokémon, Digimon a nebo Bakugan. Anime obsahuje vlastně všechny žánry od pohádek

přes romantické až po horory a krváky. Typickým příkladem je například anime „Death Note“, kde už podle názvu se nejedná o pohádku.

Anime jsou vesměs točená podle mangy a ta je obvykle samozřejmě mnohem rozsáhlejší než anime. Japonština se čte zprava doleva a seshora dolů, takže i manga se čte stejným způsobem, což občas neznalým lidem působí problémy. V Česku na mangu moc nenarazíte ani v knihovnách, ani v knihkupectvích.

KEEP CALM AND ACCEPT THE FACT I'M A BOSS

Jak se pozná šéfredaktor?

Šéfredaktor. Jak asi víte, to je takový ten člověk, co všem nařizuje, všude je uveden hlavně on, vše je především jeho zásluha a co je hlavní - nic nedělá. Sice poroučení zabere jistou dávku promyšlenosti a fantazie, ale především potěšení pro jeho duši, z čehož čerpá celé další dny.

Okolo sebe má pokaždé větší skupinku lidí (kdyby byl sám, nemá komu zadávat úkoly) a ta za něj odvádí veškerou práci, za niž si pochvaly odnese samozřejmě on sám. V našem případě se skupinka skládá z fotografa, grafiků a redaktorů. Když mu pošlou svůj materiál, většinou se na něj nejdřív ani nepodívá (z nedostatku času - a zkuste si domyslet, co má tak na práci, když nic nedělá), nebo ho celý předělá k obrazu svému. Když se mu nezprotivíte, možná vás pod něj akorát tak podepíše někam do rohu malým písmem, nebo tvrdí, že vaše jméno uvedl písmem, který je mezi námi "nešéfredaktory" nazýváno Písmo neviditelné.

Po jeho boku stojí jeho zástupce, který stejně tak jako on, nic nedělá. Kdysi dávno možná pár věcmi přispěl, ale teď se jenom veze na úspěších jeho "zaměstnanců". Všude je uváděn jako druhý nejdůležitější člen redakční rady, ale jak bylo řečeno, nikde po něm nenajdete ani památky, natož článek. Akorát má pořád problém... stále... a to se ani nemusí jednat zrovna o časopis.

Ale zpátky k hlavnímu šéfovi. Má totiž jednu velkou slabinu. Strašně rád se zbavuje drobných, a tak ho stačí zastihnout ve správný moment, a už si odnášíte zdarma čokoládu nebo kafe (které vám dřív nebo později stejně vyčte). Každý by se dřív nebo později měl naučit pár podstatných kroků, jak být u něj aspoň trochu oblíbený a vyhýbat se tak částečně teroru. Asi nejdůležitější je: Neurážet za žádnou cenu jeho tapetu na počítači, neurážet jeho zástupci auto, být hodně ukecaný, ale nějak chytře, naslibovat mu hory doly a dodat jen čtvrtinu z toho,

všude ho vychvalovat, za jeho zády stejně pomlouvat.

Oproti němu je v týmu jeho přesný opak. Šikovný fotograf, který sice nejradši fotí kytičky na své zahrádce (ano, i v zimě je schopný ty chudinky vytáhnout ze země a donutit rozkvést) a je schopný zachytit sebemenší momentku, které si my nevšimneme, ale rozhodně ze svých kolegů nedělá poskoky. Právě naopak, snaží se jim pomoci, spolupracovat a především je chránit před krutými nájezdy šéfredaktora, se kterým se moc dobře zná. Nebýt jeho, jsme dávno celá redakční rada povražděná a už visíme v dalším čísle v článku o jeho velkém úspěchu, který za něj napsal nějaký nový chudák, ještě netušící, co ho čeká.

Tak co? Stále si myslíte, že dělat redaktora je pohodová práce s výhodami?

Pozn. šéfredaktora: Ne všechno je pravda, bývá to i horší.

Zamyšlení: kulturní akce

Má cenu pořádat kulturní akce pro odborné školy?

Podle mého názoru jsou takové akce jako návštěva

Památníku Vojna, Národního divadla, Neviditelné výstavy a představení v Divadle v Dlouhé velmi prospěšný a příjemný zážitek, který si žák s sebou nese celý život. Proto jsou podobné akce velice dobré a prospěšné a určitě by se v nich mělo pokračovat. Kvůli jedincům, kteří v jakýchkoli exkurzích nacházejí jenom volný den a ulítí se ze školy, vůbec je nezajímá, že uvidí a poznají něco nového, je přece nevyškrtneme z učebních plánů (ty exkurze). Myslím si, že exkurze jsou smysluplným zpestřením výuky, že je dobré,

když žáci nemusí jenom sedět v lavici a poslouchat výklad učitele. Proč nevyužít možnosti a vidět něco naživo. Myslím si, že většina lidí už nezažije prohlídku Národního divadla. To samé se dá říct o Neviditelné výstavě, na které jsme si vyzkoušeli život slepých lidí. Toto všechno pro nás byla velice cenná zkušenost, kterou zažijeme jednou za život, a myslím si, že ti ulevváci, kteří na takovýchle výletech nejezdí, šidí sami sebe. Ale nekřivdíme všem. Jsou i žáci, kteří chybí, protože jsou nemocní, nebo mají něco neodkladného a radši nepojedou na výlet, aby potom nezameškali výuku ve škole.

Ti, kteří s námi nejeli 25. listopadu do Prahy, mohou jenom litovat, že nebyli na představení v Divadle v Dlouhé, protože podle mě to bylo nejlepší a nejvtipnější představení, na kterém jsem mohl být. Pro mě to byl velmi skvělý zážitek a nakonec se mi to hodí i k maturitě. Abych to shrnul, byl to naprosto zajímavý, příjemný a prospěšný výlet a doufám, že podobných výletů bude víc.

Poezie našich žáků

Tvé bílé vlasy, tvé bílé vlasy,
snesly se na zem a přikryly vrchy střech,
ach tolik krásy, ach tolik krásy,

čistý vzduch a ticho božské na poslech.
Kde jsou ty časy, kde jsou ty časy,
vzpomínky na svět, z něhož se tají dech,
kde jsi teď asi, tvé bílé vlasy
jsou jenom vzpomínkou, co zůstává jen v snech.

Tvé bílé vlasy, tvé bílé vlasy,
snesly se na zem, zdobí koruny stromů,
radostné písně, nadšené hlasy,
kouř stoupající z komínů starých domů.
Kde jsou ty časy, kde jsou ty časy,
kdy svět byl plný radosti a špásu,

jsou tady stále, to jen já asi,
již jsem zestárl a nevidím tvoji krásu.

Tvé bílé vlasy, tvé bílé vlasy,
se snáší na zem a mé oči nevidí,
košilku bílou, již ušila jsi,
mé oči dávno již se staly zdí.

I TY MŮŽEŠ
PŘISPĚT
DO PRŮMKAŘIN

své články zasílejte na prumkariny@gmail.com

Časopis vyšel 20. 12. 2013
22. vydání časopisu
Časopis vychází pravidelně čtyřikrát za rok
Design vychází z mat. práce Hynka Marka

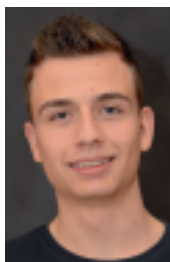
Michael
Hošna
šéfredaktor

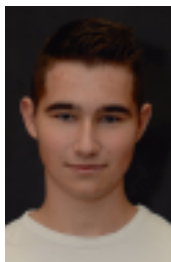
Daniel
Svitič
*zástupce
šéfredaktora*

Michal
Matlach
fotograf

Martin
Vastl
typografie

Daniel
Hanuš
redaktor

Jan
Vašek
redaktor

David
Tyemnyák
redaktor

Leoš
Glaser
redaktor

Jan
Vítů
grafik

Barbora
Chválová
redaktorka

Michal
Černý
redaktor

Vojtěch
Vrba
redaktor

Mgr.
Ludmila
Klavíková
*záštita
nad časopisem*

Mgr.
Hana
Maříková
*záštita
nad časopisem*

SPŠ a VOŠ Písek
Karla Čapka 402
397 11 Písek
Tel.: +420 382 214 805
Fax: +420 382 213 249
E-mail: sps@sps-pi.cz

Naše škola patří mezi partnerské školy podporované skupinou ČEZ

Průmkařiny i v elektronické podobě

Více na www.sps-pi.cz/prumkariny

Vaše návrhy na články či rubriky, popřípadě jiné své nápady zasílejte na emailovou adresu prumkariny@gmail.com

Najdete nás také na Facebooku: www.fb.com/prumkariny

Modernizace výuky SPŠ a VOŠ Písek s podporou polytechnického vzdělávání mládeže - CZ.1.07/1.1.10/01.0079
Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ